

คำวินิจฉัยของ นายอูระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖/๒๕๕๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคการเมือง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ที่ประชุมใหญ่พรรคมวลชนและที่ประชุมใหญ่พรรคความหวังใหม่มีมติเห็นชอบให้รวมพรรคมวลชนเข้ากับพรรคความหวังใหม่ โดยใช้พรรคความหวังใหม่เป็นหลัก เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ หัวหน้าพรรคมวลชนและหัวหน้าพรรคความหวังใหม่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองถึงการรวมพรรคการเมืองดังกล่าว และขอให้นายทะเบียนพรรคการเมืองดำเนินการตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๑) ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ นายทะเบียนพรรคการเมืองจึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีคำสั่งยุบพรรคมวลชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๓

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อที่ประชุมใหญ่พรรคมวลชนและพรรคความหวังใหม่มีมติเห็นชอบให้พรรคมวลชนรวมกันกับพรรคความหวังใหม่ โดยใช้พรรคความหวังใหม่เป็นหลัก กรณีต้องด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ (๓) นายทะเบียนพรรคการเมืองชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองตาม มาตรา ๖๓ วรรคสอง และมาตรา ๗๓ วรรคสองได้

อาศัยเหตุดังกล่าวมา จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคมวลชน

นายอูระ หวังอ้อมกลาง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ